

فراخوان

برای ایران

انجمن پادشاهی خوانان

پیشرو

گذار دموکراتیک: راه برون رفت از بحران کنونی ایران

گذار دموکراتیک، فرایندی حیاتی برای هر جامعه‌ای است که در پی رهایی از چنگال حکومت‌های غیردموکراتیک و استبدادی است. این مفهوم در بستر ایران امروز، به معنای حرکت از جمهوری اسلامی، نظامی مبتنی بر ولایت فقیه و سرکوب، به سوی یک دموکراسی پایدار، سکولار و مبتنی بر حقوق بشر است. چنین گذاری فراتر از صرف تغییر یک حکومت، شامل تحولات عمیق در ساختارهای سیاسی، قانونی، اجتماعی و فرهنگی جامعه است. این گذار می‌تواند از طریق مسیرهای متفاوتی چون اصلاحات مسالمت‌آمیز، حرکت‌های انقلابی یا حتی فروپاشی درونی رژیم صورت پذیرد؛ با این حال، هدف نهایی آن همواره استقرار نظامی است که در آن قدرت از مردم نشأت گرفته، حقوق شهروندان تضمین شده و انتخابات آزاد و عادلانه مبنای مشروعیت حاکمیت باشد.

طرح و تبیین مفهوم گذار دموکراتیک از سوی شاهزاده رضا پهلوی، از اهمیت بالا و بسزایی برخوردار است. در وهله اول، این بحث یک نقشه راه و چشم‌اندازی روشن برای دوران پساجمهوری اسلامی ارائه می‌دهد. این اقدام به جلوگیری از هرج و مرج، خشونت و خلاء قدرت که می‌تواند پیامد طبیعی فروپاشی یک رژیم باشد، کمک شایانی می‌کند. جامعه‌ای که دهه‌ها تحت فشار و ناامیدی بوده، نیاز مبرم به امید و یک مسیر مشخص برای رسیدن به آزادی و ثبات دارد. دوم اینکه، ارائه یک طرح مدون برای گذار دموکراتیک، می‌تواند حمایت گسترده‌ای را در داخل کشور، از طیف‌های مختلف اجتماعی و سیاسی، و همچنین در عرصه بین‌المللی جلب کند. چنین طرحی، به جامعه جهانی نشان می‌دهد که اپوزیسیون ایران، نه تنها به دنبال سرنگونی، بلکه متعهد به استقرار یک نظام باثبات و دموکراتیک است.

گذار دموکراتیک به معنای ایجاد بستری برای تعیین اصول و ارزش‌های بنیادی حکومتی است که قرار است پس از جمهوری اسلامی بر ایران حاکم شود. این اصول شامل حاکمیت قانون، تفکیک قوا، احترام به حقوق بشر، آزادیهای فردی و اجتماعی، و برابری برای همه شهروندان، بدون توجه به دین، نژاد یا جنسیت است. این نقشه راه، با تأکید بر برگزاری انتخابات آزاد و شفاف، تضمین می‌کند که قدرت به شکل مسالمت‌آمیز و بر اساس آرای مردم منتقل شود و از ظهور دیکتاتوری‌های جدید جلوگیری به عمل آید. در نهایت، بحث گذار دموکراتیک نه تنها یک رویکرد نظری، بلکه یک استراتژی عملی و ضروری برای رهایی ایران از بحران کنونی و حرکت به سوی آینده‌ای روشن‌تر، باثبات‌تر و آزادتر است؛ آینده‌ای که در آن مردم ایران بتوانند سرنوشت خود را به دست گیرند.

همکاری ملی: اتحاد برای آزادی ایران

درخواست شاهزاده رضا پهلوی برای **همکاری ملی** تمامی نیروهای مبارز، فراخوانی استراتژیک برای عبور از جمهوری اسلامی و ساختن آینده‌ای دموکراتیک برای ایران است. این درخواست بر این درک بنیادین استوار است که جریانه‌های سیاسی، طبقات و گروه‌های اجتماعی در اتحاد با یکدیگر، با **همبستگی حداکثری** و کنار گذاشتن اختلافات جزئی، می‌توانند بر ابزارهای سرکوب حکومت چیره گشته و نهایتاً سرنگونی رژیم را رقم بزنند. مفهوم این همکاری، پذیرش تنوع ایدئولوژیک و طبقاتی در میان مبارزان است؛ به این معنا که تمامی صداها و گروه‌ها، از ملی‌گرا و چپ‌گرا گرفته تا اقشار مختلف اجتماعی، با حفظ دیدگاه‌های خود، پیرامون آماژ مشترک گذار از جمهوری ننگین اسلامی متحد شوند.

ضرورت این همکاری ملی در چند بُعد حیاتی است: نخست، برای **تضعیف بنیان‌های رژیم** که بر تفرقه بنا شده است. اتحاد ملی، بزرگترین تهدید برای حکومتی است که بقای خود را در جدایی و عدم انسجام مردم می‌بیند. دوم، برای **افزایش مشروعیت و حمایت مردمی**، چرا که هرچه دایره این همکاری وسیع‌تر باشد، از پشتیبانی داخلی و بین‌المللی بیشتری برخوردار خواهد بود و اراده عمومی برای تغییر را به نمایش می‌گذارد. سوم، برای **جلوگیری از خلاء قدرت و هرج و مرج** پس از سرنگونی رژیم؛ این اتحاد می‌تواند بستری برای یک گذار مسالمت‌آمیز و منظم به سوی دموکراسی باشد. و در نهایت، برای **هم‌افزایی توانمندی‌ها و ظرفیت‌های مختلف**، به گونه‌ای که مجموع قدرت جبهه مبارزاتی به مراتب از تکتک اجزا بیشتر شود.

نیروهای ملی‌گرا، با هر دیدگاه و گرایش، باید در خط مقدم این اتحاد قرار گیرند، زیرا این همکاری بهترین راه برای حفظ تمامیت ارضی و منافع ملی ایران، بازگرداندن هویت واقعی ایرانی، و ایجاد بستر یک دموکراسی پایدار است. اتحاد ملی‌گراها، مانعی بر سر راه تجزیه و تفرقه در کشور خواهد بود و فرصتی بی‌بدیل برای نجات ایران از بحران‌های کنونی و ساختن آینده‌ای آزاد، آباد و مترقی فراهم می‌آورد. این فراخوان، بیش از هر چیز، تأکیدی بر مسئولیت‌پذیری تاریخی و ایمان به قدرت شکست‌ناپذیر اتحاد ملی برای تحقق آزادی و دموکراسی در ایران است.

وظایف هواداران پادشاهی‌خواه و ملی‌گرا در گذار دموکراتیک

در مسیر دشوار گذار ایران از استبداد به دموکراسی، هواداران پادشاهی‌خواه و ملی‌گرا وظایف مهمی بر عهده دارند. جریانه‌های سیاسی این طیف با وجود برخی تفاوت‌های جزئی، می‌توانند نقشی کلیدی در همبستگی ملی و آینده کشور ایفا کنند. مهم‌ترین وظیفه، تقویت همبستگی ملی و همکاری با دیگر طیف‌های اپوزیسیون است. برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و استقرار نظامی مردمی، کنار گذاشتن اختلافات جزئی و تمرکز بر هدف مشترک؛ "گذار دموکراتیک" حیاتی است. پادشاهی‌خواهان و ایران‌گرایان باید با تأکید بر مشترکات تاریخی و منافع ملی ایران، پلی برای اتحاد میان گروه‌های فکری مختلف ایجاد کنند. این یعنی مشارکت در ائتلاف‌ها، پرهیز از تفرقه و تخریب، و تمرکز بر گفتگوی سازنده برای ایجاد جبهه‌ای واحد. وظیفه دوم، تبیین روشن و بی‌ابهام تعهد به اصول دموکراتیک، حقوق بشر و سکولاریسم است. این طیف‌ها باید صراحتاً اعلام کنند که در ایران آینده، نظام سیاسی بر پایه رأی مردم، تفکیک قوا، تضمین آزادیهای مدنی و برابری حقوقی بدون تبعیض دینی، قومی یا جنسیتی استوار خواهد بود. این شفافیت برای جلب اعتماد عمومی، به ویژه نسل جوان، ضروری است. همچنین، تعهد به سکولاریسم به معنای جدایی دین از دولت و تضمین آزادی عقیده، از اصول کلیدی است که باید به وضوح بیان شود. وظیفه سوم و عملی، مشارکت فعال در سازماندهی و نهادسازی برای دوران گذار است. این فراتر از داشتن دیدگاه سیاسی است و شامل اقدام عملی برای ایجاد ساختارهایی است که بتوانند خلاء قدرت پس از سرنگونی را پر کرده و به سمت یک دولت انتقالی دموکراتیک حرکت کنند. این می‌تواند شامل تشکیل شوراهای متخصصین، تهیه پیش‌نویس قوانین و ارائه طرح‌های عملی برای بازسازی کشور باشد. هواداران پادشاهی‌خواه و ملی‌گرا باید با تکیه بر تجربه تاریخی و درک عمیق از ظرفیت‌های ملی، نقش فعالی در این چارچوب‌های سازنده ایفا کنند تا گذار به دموکراسی هرچه آرام‌تر و سریع‌تر به سرانجام رسد.

padeshahi1339@hotmail.com

برقرار باد سامانه شاهنشاهی ایران

هر آنچه که در این فراخوان چاپ می‌شود، دیدگاه‌های شخصی نویسندگان و یا گردانندگان آن است و ابدا هیچ مسئولیتی متوجه شهریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی و دیگر جریانه‌های سیاسی هوادار سامانه پادشاهی نیست!